Ca Vell vindica el decadentisme en el seu primer disc

Ha posat música a 'Decadents', a textos de J.M. Roviralta, Josep Carner, Miquel de Palol, Rafael Masó, Apel·les Mestres i Baudelaire
Va rebre una beca Kreas de l'Ajuntament de Girona

Portada del disc ecadents' de Ca Vell, amb una il lustraci de Cesc Pujol Foto: C.P.

"La ciutat de Girona és decadentista i Ca Vell vol demostrar que aquest estat de bellesa no morirà amb el pas del temps", escriu Carles Turat, assessor literari de Ca Vell [http://www.facebook.com/pages/Ca-Vell/189696114385989] , en el text introductori del llibret de vint pàgines que inclou Decadents, primer disc del grup liderat per Marc Puntunet, després de la maqueta homònima que va publicar el 2011. L'edició de Decadents ha estat en part possible gràcies a una de les beques Kreas 2013 de l'Ajuntament de Girona.

A Decadents, Ca Vell ha posat música a poemes d'autors decadentistes com ara Josep Maria Roviralta, Josep Carner, Miquel de Palol, Rafael Masó –abans que l'arquitectura es convertís en la seva prioritat–, Apel·les Mestres i Charles Baudelaire. A més, una composició amb lletra pròpia (Germaine) amb versions en català i en francès, en què s'inclou un fragment d'una poesia de Miquel de Palol i està basada en la història d'amor no correspost entre el pintor català Carles Casagemas i la model Germaine Florentine. La història es va acabar quan ell va intentar matar-la i després es va suïcidar. "Però ni la droga més dura, ni la puta més cara, no em pot fer oblidar el teu nom, Germaine. Tinc una bala per mi i una altra per tu, Germaine", canta Marc Puntunet (guitarra i veu), que comparteix el projecte de Ca Vell amb Jordi Montoya (baix i veus), Ivan Rovira (bateria) i Dani Bejarano (harmònica). A més, en el disc hi han col·laborat La Maria Rosa (teclats i veus) i Santos Garcia Salvador (programació, sons i veus), que també ha coproduït Decadents i l'ha mesclat i masteritzat als estudis de l'Espai Marfà de Girona. El disc es presenta en un digipack amb un llibret amb textos de Turat que contextualitzen els poemes i els seus autors i unes esplèndides il·lustracions de Cesc Pujol [http://www.cescpujol.blogspot.com] , autor també del disseny i la maquetació, que ja va crear el gravat que acompanyava la maqueta de Ca Vell en una edició forçosament limitada de 70 exemplars. A la portada del disc h apareix la imatge d'una exòtica femme fatale entre cascalls –dels quals s'extreu l'opi, la morfina i l'heroïna–, com a símbols d'aquella època decadentista.

"Girona va ser la ciutat de referència dels decadentistes a Catalunya, com també ho era Bruges a escala europea: ciutats que havien tingut un gran esplendor medieval i que, a principi del segle XX, eren realment decadents, gairebé mortes. El moviment decadentista estava molt lligat a la crisi que es vivia en aquella època, de gran precarietat laboral i molta conflictivitat social, de manera que es pot fer un paral·lelisme molt clar amb el moment actual", explica Marc Puntunet.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-02-2014 Pàgina 15

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/715488-ca-vell-vindica-el-decadentisme-en-el-seu-primer-disc.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss